

عنوان مقاله:

زبان مشترک معماری و روانشناسی؛ دیدگاه های تشریح و یابش روان شناسی محیط در طراحی داخلی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمود اژدری - پژوهشگر دکترای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفرش

خلاصه مقاله:

با آشنا کردن پیوستگی به محیط طبیعی به سبب شرح دادن مراحل و محدوده های فضایی و ابعاد مختلف، ایم پژوهش می خواهد پیشبرد بدنه های در حال توسعه ی دانش درباره ی عرصه روان شناسی محیطی در فرآیند حل مشکلات معماری داخلی را دارد. روان شناسی محیط یک نقطه نظر تحلیلی روی محیط ساخته شده ی موجود با مجموعه ای غنی و متنوع از شاخصه های کمی برای توصیف فضاها به وسیله ی راه های مختلفی که به طور بالقوه مرتبط با واکنش های روانی هستند فراهم می کند. این ها شامل انتخاب مسیر هنگام نقل و انتقال، جهت یابی و سردرگمی، فراگیری دانش فضایی، درک وسعت مکان، حریم خصوصی و تعامل اجتماعی، استرس و ترس و قضاوت های زیبایی شناسانه اند (کلب، ۱۹۸۴). نظریه ی یادگیری تجربی، یادگیری را به عنوان "روندی که به وسیله ی آن دانش از طریق انتقال تجربه ایجاد شده است" تعریف می کند. این مطالعه تاکید را بر جنبه های "اکتشافی" و "توصیفی" روان شناسی محیط در زمینه ی زندگی واقعی با ارائه اطلاعات جامع قرار داده است تا به صورت یک شیوه ی مکمل قابل رجوع و انبساط در آموزش طراحی داخلی شود. به نحوی که؛ محیط فیزیکی مناسب؛ سازمان و هنجارهای اجتماعی، ویژگی های اهداف مردم به صورت تجربی تعیین کننده ی این که آیا و چگونه استفاده از تجربه و تکرار می تواند حل مسائل طراحی را هم با طراحان تازه کار و هم متخصص بهبود ببخشد. در این زمینه، این مطالعه نمونه های بکار برده شده و نتایج را ارائه می دهد به خصوص آثار مبتنی بر ساختار بر اساس نمونه موردی و توسعه ی شرح آن، تا به عنوان ترکیب متعادل اعمال شود و یا با انواع مشاهدات، برای تولید ایده جدید فرآیند طراحی تلفیق شود.

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، معماری داخلی، طراحی، روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661307>

